

تأثیر نوع بسته بندی و پرمنگنات پتاسیم بر کیفیت و عمر انبار مانی سه رقم سبب در سودخانه^۱

شهین ذمردی^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۸۳/۱۱/۱۱ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۴/۵/۲۵

چکیده

اتیلن موجب رشد، پیری زودرس و کاهش عمر انبار مانی سبب در مدت زمان نگهداری در انبار می‌شود. به منظور حذف اتیلن و افزایش عمر انبار مانی سبب، طرحی با استفاده از آزمایش‌های فاکتوریل در پایه کاملاً تصادفی با ۳ فاکتور و ۳ تکرار در مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی اجرا شد. عامل اول رقم سبب در سه سطح شامل ارقام گلدن دلیشن، رد لیشن و جاناتان، عامل دوم نوع بسته بندی در ۵ سطح شامل جعبه‌های چوبی با پوشال‌های کاغذی، جعبه‌های پلاستیکی با پوشال‌های کاغذی، جعبه‌های پلاستیکی با پوشال‌های کاغذی آغشته به پرمنگنات پتاسیم، جعبه‌های پلاستیکی با شانه مخصوص میوه و جعبه‌های پلاستیکی با شانه مخصوص میوه و با توری حاوی پرمنگنات پتاسیم و عامل سوم زمان نگهداری در سودخانه به مدت ۵ ماه است. در مدت زمان نگهداری بریکس، اسیدیته، pH سفتی بافت و درصد افت وزنی میوه‌ها هر ماه یک بار تعیین شد. نتایج تجزیه آماری نشان می‌دهد که اثر رقم، نوع بسته بندی و زمان نگهداری بر تمام عوامل کیفی تعیین شده معنی دار است. مقایسه میانگین‌ها حاکی است که بیشترین مقدار سفتی بافت و بریکس به ترتیب مربوط به رقم گلدن و رد و بیشترین مقدار اسیدیته و کمترین مقدار pH مربوط به رقم جاناتان است. در مدت زمان نگهداری نیز مقدار بریکس، pH و افت وزنی افزایش ولی مقدار اسیدیته و سفتی بافت کاهش می‌یابد. نتایج حاصل از بسته بندی نیز نشان می‌دهد که بیشترین افت وزنی، بیشترین مقدار فساد و کمترین مقدار سفتی بافت مربوط به جعبه‌های چوبی و کمترین افت وزنی، بیشترین مقدار سفتی بافت مربوط به جعبه‌های دارای شانه و جاذب اتیلن است. بنابراین استفاده از پرمنگنات پتاسیم از افت وزنی، فساد و کاهش سفتی بافت سبب در مدت زمان نگهداری میوه جلوگیری می‌کند.

واژه‌های کلیدی

بسته بندی سبب، پرمنگنات پتاسیم، جعبه‌های پلاستیکی، عمر انبار مانی سبب

۱- برگرفته از طرح تحقیقاتی مصوب مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی با عنوان "بررسی جعبه‌های پلاستیکی همراه با شانه‌های مخصوص میوه و جاذب اتیلن در نگهداری سبب درختی و مقایسه آن با جعبه‌های چوبی" به شماره ۱۰۰-۲۰-۸۰۰۰۸

۲- عضو هیأت علمی بخش تحقیقات مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی، آدرس: ارومیه، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی، ص. پ. ۳۶۵. تلفن ۰۴۴۱-۲۶۲۲۲۱۰، دورنگار: ۰۴۴۱-۲۶۲۲۲۲۱ و پیام نگار: szomord@yahoo.com

مقدمه

آب تبدیل کرد. ازن عامل اکسید کننده مناسبی برای خشی کردن اتیلن است که به راحتی از اکسیژن جو و تحت تأثیر پرتو فرا بنفس تولید می‌شود و از آنجا که به حالت گاز است به راحتی با اتیلن آمیخته می‌شود. ولی ازن ماده فعالی است و باعث خوردگی جدار لوله‌ها و اتصالات دستگاه‌های سرددخانه می‌شود، با مواد کاغذی مورد استفاده برای بسته بندی واکنش می‌دهد و به آسانی به فراورده آسیب می‌رساند. ضمن آنکه در غلطت‌های نسبتاً پایین باعث مسمومیت انسان می‌شود [۱۱]. در سال‌های اخیر برای جذب اتیلن، از مواد شیمیایی مختلف از جمله پرمنگنات پتابیم استفاده می‌شود. پرمنگنات پتابیم اکسید کننده‌ای قوی است که می‌تواند اتیلن را از بین ببرد. از آنجا که پرمنگنات پتابیم غیر فرار است می‌توان آن را به راحتی از فراورده جدا و بدین ترتیب خطر آسیب را برطرف کرد. برای حصول اطمینان از برطرف شدن اتیلن، لازم است که فراورده در سطح گستره‌های از پرمنگنات پتابیم قرار داده شود [۱۱]. برای این منظور می‌توان محلول اشباع پرمنگنات پتابیم را روی بسترها مناسب و مواد معدنی بی‌ضرر مانند میکائی متورم، سلنتیت، سلیکاژل، پلیت‌های آلومینا، پرلیت و شیشه‌های منبسط شونده قرار داد. پلیت‌های حاوی پرمنگنات پتابیم در ساكت‌ها، فیلترها و غیره قرار می‌گیرد وقتی هوا از میان آنها عبور می‌کند اتیلن به طور موثری جذب می‌شود. در سال‌های ۱۹۸۳-۸۴ در انبارهای کنترل شده تجاری سبب از جاذبهای اتیلن به طور موفقیت آمیزی استفاده شده است که از این راه غلطت اتیلن را در آمریکا به کمتر از ۲ و در انگلستان به کمتر از ۱ پی پی ام رسانیده‌اند [۱۵].

افزایش تولید و عرضه بیش از حد سبب در فصل برداشت و تنزل قیمت‌ها، باعث شده که علاوه بر فرآوری محصول، مقداری از آن در سرددخانه‌ها نگهداری شود. برای کاستن از ضایعات و حفظ کیفیت محصول در سرددخانه علاوه بر کاهش دما، توجه به مواردی مانند بسته‌بندی و تیمارهای شیمیایی ضروری به نظر می‌رسد. یکی از عوامل مؤثر در کاهش عمر انبارمانی سبب وجود اتیلن در محیط انبار است که باعث تسریع در رسیدن میوه و در نهایت موجب پیری و غیرقابل مصرف شدن آن می‌شود. همچنین اتیلن در غلطت حدود ۰/۱ میکرولیتر در روز به طور طبیعی باعث تسریع در رسیدن کامل میوه‌ها می‌شود ولی افزایش بیشتر آن باعث تشدید پیری در میوه‌های نافرازگر^۱ می‌شود [۱۱]. مشخص شده است که پس از برداشت میوه، اتیلن با سرعت بیشتری ساخته می‌شود زیرا برگ‌های روی درخت ظاهرآ از تولید اتیلن بیشتر جلوگیری می‌کنند [۱۲]. روش‌های فیزیکی و شیمیایی مختلفی برای کاهش میزان اتیلن در انبار وجود دارد. یکی از ساده‌ترین آنها، تهویه است یعنی هوای تازه جانشین هوای انبار شود. معمولاً در انبار معمولی لازم است که هوای تازه حداقل در هر ۱۰ ساعت جای هوای انبار را بگیرد [۱۴]. تهویه در جایی امکان پذیر است که اختلاف دما بین هوای داخل و خارج انبار زیاد نباشد. اگر مقدار اتیلن از طریق تهویه قابل تنظیم نباشد با استفاده از مواد جاذب اتیلن یا با تبدیل آن به دی اکسیدکربن و آب می‌توان مقدار آن را تنظیم کرد [۱۴]. اتیلن اتمسفر را می‌توان با اکسیدکردن به گاز کربنیک و

پی‌پی‌ام) انبار کردن و نشان دادن که در تیمارهای بدون جاذب اتیلن، میوه‌ها نرم‌می‌شوند، مقدار مواد جامد انحلال پذیر افزایش می‌یابد و افت وزنی بیشتر می‌شود. ضمن آنکه سوختگی نیز در تیمار جاذب اتیلن کمترین مقدار است. تونسل و همکاران (Tuncel *et al.*, 1993) نشان دادند که کاهش وزن گلابی ویلیامز انبار شده با پرمنگنات در دماهای +1 و -1 درجه سانتی‌گراد به ترتیب ۱/۹ و ۳/۲ درصد و نمونه‌های شاهد ۱۱/۸۹ و ۱۰/۷۲ درصد است، ولی تغییرات معنی‌داری در مقدار کل مواد جامد انحلال پذیر حاصل نمی‌شود. سورتر و همکاران (Shorter *et al.*, 1992) سیب واریته گرانی اسمیت را در جعبه‌های پلی‌اتیلنی با و بدون پارافیل جاذب اتیلن نگهداری کردن و نشان دادند که مقدار اتیلن و گاز دی‌اکسیدکربن در جعبه‌های دارای پارافیل جاذب اتیلن بسیار ناچیز است که شاید ناشی از کاهش ضایعات تنفسی میوه باشد، حساسیت میوه‌ها نیز به عوارض فیزیولوژیکی از قبیل لکه تلخ و سوختگی سطحی کاهش می‌یابد. بانکر و همکاران (Banks *et al.*, 1985) دریافتند که در انبار کنترل شده نیز حتی با افزایش دی‌اکسیدکربن تولید اتیلن غیرقابل اجتناب است. بایامن و هنزر (Baumann & Henze, 1986) نیز نشان دادند که در انبارهای کنترل شده می‌توان با استفاده از جاذبهای کربن فعال غلظت اتیلن را به ۱۰ تا ۳۰ پی‌پی‌ام کاهش داد. از سایر تکنیک‌های جدا کننده اتیلن که هنوز به صورت تجاری در نیامده است استفاده از نور ماورای بنفش است. در ضمن امکان جدا سازی بیولوژیکی اتیلن نیز وجود دارد. از باکتری‌های خاک می‌توان به عنوان پایین آورنده اتیلن اتمسفریک

سیاری و راحمی (Sayyari & Rahemi, 2002) نشان دادند پرمنگنات پتاسیم به تنها ی سفتی بافت سیب گلدن دلیشس را به طور معنی‌داری افزایش می‌دهد ولی در تیمارهای که همراه با کلرورکلسیم به کار برده شده نتوانسته اثر خود را بروز دهد و اثر تقویت کننده نیز روی کلرورکلسیم ایجاد نکرده است. نی و هارتفلد (Knee & Hartfield, 1981) نشان دادند در سیب رقم گلدن دلیشس نگهداری شده در سردخانه کنترل شده با استفاده از پرمنگنات پتاسیم، تولید اتیلن به مدت ۴۰ روز به تأخیر می‌افتد و نرم شدن میوه‌ها نیز کاهش و بیماری سوختگی نسبت به شاهد ۳۳ درصد کمتر می‌شود. لیوهید و همکاران (Lougheed *et al.*, 1975) سیب رقم مکایتاش^۱ را در انبار کنترل شده با و بدون پارافیل جاذب اتیلن (پرمنگنات پتاسیم روی اکسید الومنیوم) در ۲/۳ درجه سانتی‌گراد انبار کردن. نتایج نشان داد سفتی میوه‌ها در انبار دارای جاذب اتیلن در مقایسه با شاهد بیشتر است. اسکوک و همکاران (Schaik *et al.*, 1987) سیب را در سردخانه کنترل شده با و بدون جاذب اتیلن در ۴/۵ درجه سانتی‌گراد نگهداری کردن و نشان دادند که تولید اتیلن فقط به مدت ۴ ماه به تأخیر می‌افتد و غلظت اتیلن نیز در انبار با جاذب اتیلن ۱ تا ۱۰ پی‌پی‌ام ولی در انبار بدون جاذب اتیلن در حدود ۸۰۰ پی‌پی‌ام است. همچنین سیب سفت‌تر و سبزتر خواهد شد. ویسای و همکاران (Visai *et al.*, 1986) سیب را در سردخانه کنترل شده در دمای ۲ درجه سانتی‌گراد بدون جاذب اتیلن (غلظت اتیلن ۱۵۰ پی‌پی‌ام) و با استفاده از ۳ درصد پرمنگنات پتاسیم و ۱ درصد اسید سولفوریک (غلظت اتیلن ۱۰

(Holt & Schoorl, 1985) سبیل‌ها را در سینی‌های فیرفشرده، جعبه‌های پلاستیکی و جعبه‌های چوبی بسته‌بندی کردند و نشان دادند که سینی‌های فیرفشرده بیشترین و جعبه‌های چوبی کمترین تأثیر را در برابر ضربه دارند.

در این طرح، تأثیر بسته‌بندی در جعبه‌های پلاستیکی همراه با شانه‌های مخصوص میوه و مواد جاذب اتیلن (پرمونگنات پتابسیم) بر عمر انبارمانی سبیل در سردهخانه بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

این طرح در سال ۱۳۸۰ در بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی اجرا شد.

- دستگاه‌های مورد استفاده
- آب میوه‌گیر برقی ناسیونال ساخت ایران
- پتروومتر دستی^۱ ساخت انگلیس
- رفراکтомتر دستی Carl Zeiss Jena ساخت آلمان
- pH متر مدل 691 Metrohm ساخت سویس
- ترازوی حساس با دقیق ۰/۰۰۰۱ گرم Sartorius ساخت آلمان

روش‌ها

پوشال‌های کاغذی در محلول پرمونگنات پتابسیم با غلظت ۱۰۰۰ قسمت در میلیون قسمت به مدت ۳۰ دقیقه فرو برده شد، در مجاورت آفتاب خشک گردید و مورد استفاده قرار گرفت.

سبیل از ارقام گلدن دلیشنس، رد دلیشنس و جاناتان در زمان رسیدگی مناسب از باغ دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه برداشت شد. پس از

استفاده کرد [۱۵]، برای بسته بندی سبیل بیشتر از جعبه‌های چوبی استفاده می‌شود. استفاده مداوم از چوب برای ساخت جعبه‌های چوبی، منابع جنگلی را تخریب و اکوسیستم را مختلف می‌کند. برای جلوگیری از این معضل می‌توان از جعبه‌های پلاستیکی برای بسته‌بندی میوه استفاده کرد. از مزایای جعبه‌های پلاستیکی، نسبت به جعبه‌های چوبی، در انبارداری سبیل و گلابی می‌توان سبکی وزن، جذب نکردن آب و مواد شیمیایی، دوام و استحکام کافی، حفظ کیفیت میوه و استفاده بیشتر از فضای انبار را ذکر کرد [۲۱]. هانگ هون و همکاران

(Chongchone *et al.*, 1995) از جعبه‌های پلاستیکی برای انبار کردن سبیل رقم فوجی در سردهخانه ۵ درجه سانتی گراد استفاده کردند و نشان دادند که جعبه‌ها در حفظ سفتی و کاهش وزن میوه‌ها مؤثر بود ولی مقدار مواد جامد انحلال پذیر با شاهد اختلاف معنی‌داری نداشت. تاکیو و لال (Takur & Lal, 1989) نشان دادند که در انتقال سبیل به مسافت ۴۰۰ کیلومتر، کمترین میزان کاهش وزن (۴/۰٪ درصد) در جعبه‌های پلاستیکی و بیشترین آن (۶/۱٪ درصد) در جعبه‌های چوبی است، همچنین ضرب دیدگی میوه نیز در طول انتقال در جعبه‌های پلاستیکی (۸/۲٪ درصد) بسیار کمتر از جعبه‌های چوبی (۲/۱٪ درصد) است. ماینی و همکاران (Maini *et al.*, 1982) برای بسته‌بندی و انتقال سبیل از جعبه‌های چوبی با سینی، با پوشال و بدون پوشال استفاده کردند و نشان دادند که کمترین آسیب دیدگی (۸٪ درصد) در جعبه‌های دارای سینی و بیشترین کاهش وزن ۷۲۵ گرم در جعبه‌های بدون پوشال ظاهر می‌شود. هولت و اسکورل

قرینه برداشته شد. نوک فشارسنج با قطر ۰/۸ میلی‌متر به داخل گوشت میوه فرو برده شد و میزان سفتی بافت بر حسب کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع قرائت گردید. مواد جامد اتحلال پذیر در آب (بریکس) با استفاده از رفراکتومتر دستی، اسیدیته (بر حسب اسید مالیک) با استفاده از تیتراسیون با سود ۱/۰ نرمال، pH با استفاده از pH متر، کاهش وزن و درصد فساد با روش‌های معمول تعیین شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه آماری نشان می‌دهد تأثیر رقم بر تمام فاکتورهای کیفی اندازه‌گیری شده معنی‌دار است. مقایسه میانگین‌ها حاکی است بیشترین مقدار بریکس، pH و سفتی بافت و کمترین درصد افت وزنی مربوط به رقم ردیلیشنس، کمترین میزان بریکس و اسیدیته و بیشترین مقدار افت وزنی مربوط به رقم گلدن دلیشنس و بیشترین مقدار اسیدیته و کمترین مقدار سفتی بافت و pH مربوط به رقم جاناتان است (جدول شماره ۱). رقم عامل اصلی تعیین کننده کیفیت محصولات است زیرا ساختار ژنتیکی گیاه مشخص کننده ویژگی‌های ساختمانی و شیمیایی محصول است.

همچنین نتایج حاکی است که زمان نگهداری بر تمام فاکتورهای کیفی اندازه‌گیری شده در سطح یک درصد معنی‌دار است. مقایسه میانگین‌ها نشان می‌دهد در طول نگهداری مقدار بریکس، pH و افت وزنی افزایش ولی مقدار اسیدیته و سفتی بافت کاهش می‌یابد (جدول شماره ۲).

درجه‌بندی، ۱۵ کیلوگرم در ۵ جعبه به شرح زیر بسته‌بندی شدند: جعبه چوبی با پوشال‌های کاغذی، جعبه پلاستیکی با پوشال‌های کاغذی، جعبه پلاستیکی با پوشال‌های کاغذی آغشته به پرمنگنات پتاسیم، جعبه پلاستیکی با شانه مخصوص میوه و جعبه‌های پلاستیکی با شانه مخصوص میوه و با توری حاوی پرمنگنات پتاسیم.

جعبه‌های میوه در سردخانه آبان ارومیه با دمای ± 1 درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی ۹۰ درصد به مدت ۵ ماه نگهداری شدند. قبل از انتقال نمونه‌ها به محل نگهداری و در طول نگهداری، هر ماه یک بار از سردخانه نمونه برداری شد. این طرح در قالب آزمایش‌های فاکتوریل با پایه کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. فاکتور اول رقم سبب در سه سطح شامل گلدن دلیشنس، رد دلیشنس و جاناتان و فاکتور دوم روش بسته‌بندی است در ۵ سطح: جعبه چوبی با پوشال‌های کاغذی، جعبه پلاستیکی با پوشال‌های کاغذی، جعبه پلاستیکی با پوشال‌های کاغذی آغشته به پرمنگنات پتاسیم، جعبه پلاستیکی با شانه مخصوص میوه و جعبه‌های پلاستیکی با شانه مخصوص میوه و با توری حاوی پرمنگنات پتاسیم. برای تجزیه آماری از نرم افزار MSTAT-C برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن و برای ترسیم نمودارها از نرم افزار EXCEL استفاده شد.

روش‌های آزمایش

سفتی بافت با استفاده از پترومتر دستی تعیین شد. لایه پوست روی میوه از دو طرف به صورت

جدول شماره ۱- تأثیر رقم بر فاکتورهای کیفی سیب

نوع رقم	بریکس	pH	اسیدیته	سفتی بافت	افت وزنی	(درصد)
(کیلوگرم بر سانتی متر مربع)						
گلدن دلیشنس	۱۰/۶۰	۳/۷۶b	۰/۳۵ b	۶/۷۴b	۶/۳۱a	۲/۳۱a
رد دلیشنس	۱۲/۳a	۳/۸۲a	۰/۳۶b	۷/۱۷a	۱/۳۷c	۱/۳۷c
جاناتان	۱۰/۹b	۳/۴۱c	۰/۵۸a	۶/۱۰c	۱/۷۷b	۱/۷۷b

در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک در یک سطح آماری قرار دارند (آزمون دانکن در سطح احتمال ۱ درصد)

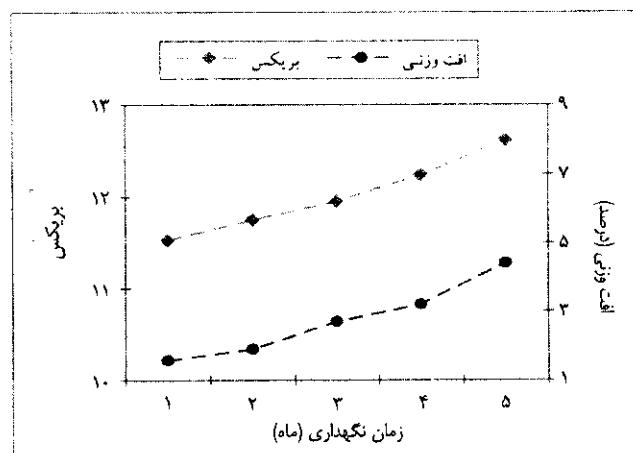
جدول شماره ۲- میانگین خواص کیفی سیب در مدت زمان نگهداری

مدت زمان نگهداری (ماه)	pH	اسیدیته (درصد)	سفتی بافت	(کیلوگرم بر سانتی متر مربع)
۱	۴/۱۳c	۰/۴۳a	۸/۲a	۶/۷۴b
۲	۴/۱۶d	۰/۳۹b	۸/۰۵ab	۷/۱۷a
۳	۴/۱۹c	۰/۳۷c	۷/۸۹b	۶/۱۰c
۴	۴/۲۲b	۰/۳۶cd	۷/۴۹c	۷/۱۰d
۵	۴/۲۶a	۰/۳۳d	۸/۲a	۷/۱۷a

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشترک در یک سطح آماری قرار دارند (آزمون دانکن در سطح احتمال ۱ درصد)

نگهداری تقریباً ثابت است ولی در انتهای مدت زمان نگهداری به طور معنی‌دار افزایش یافته است. همچنین وزن میوه‌ها از ۱۰۰ در ابتدای زمان نگهداری به ۹۶/۸ در انتهای دوره نگهداری نگهداری شده در سردخانه در ماههای اول رسید.

شکل شماره ۱ تغییرات مقدار بریکس و افت وزنی در مدت زمان نگهداری سیب در سردخانه از شکل نشان می‌دهد. همان‌طوری که از شکل مشخص است مقدار بریکس در سیب‌های نگهداری شده در سردخانه در ماههای اول رسید.

شکل شماره ۱- تغییرات مقدار بریکس و افت وزنی در مدت زمان نگهداری سیب در سردخانه

قابل تپراسیون و مواد پکتینی کاهش می‌یابد. همچنین ترایان و کارلیش (Troyan & Cavrilshin, 1991) نشان دادند که در مدت زمان نگهداری سیب ارقام مختلف از جمله جاناتان در سردهخانه، نشاسته کامل‌ا به گلوگز تبدیل می‌شود و مواد پکتینی از ۲۵/۵ تا ۴۰/۲ درصد کاهش می‌یابد که نتایج این بررسی را تایید می‌کند. نوع بسته بندی نیز بر مقدار بریکس در سطح یک درصد و بر مقدار اسیدیته، سفتی بافت و افت وزنی در سطح ۵ درصد معنی دار است. مقایسه میانگین‌ها حاکی است که بیشترین مقدار بریکس (۱۱/۹۵ درصد) و کمترین مقدار اسیدیته (۰/۳۷) درصد) مربوط به سیب بسته بندی شده در جعبه‌های چوبی است. سایر تیمارها تأثیر معنی داری بر مقدار بریکس و اسیدیته نداشته است و میانگین‌هایشان در یک گروه آماری قرار می‌گیرند (جدول شماره ۳).

دلیل افزایش مقدار بریکس، pH درصد افت وزنی و کاهش مقدار اسیدیته و سفتی بافت را می‌توان این گونه توجیه کرد که پس از برداشت، بیشترین تغییرات فیزیولوژیکی در میوه به سوخت و ساز اکسایشی مربوط می‌شود. در اثر تنفس، نشاسته به گلوگز آبکافت (هیدرولیز) می‌شود و بریکس افزایش می‌یابد و بافت میوه نیز نرم‌تر می‌شود. نرم شدن بافت میوه همچنین به کاهش سلولز و پکتین‌های انحلال ناضجی در مدت زمان نگهداری مربوط می‌شود که از فعالیت‌های آنزیمی ناشی می‌شود. به موازات این تغییرات به دلیل کاهش اسیدها در اثر متابولیسم میوه، میزان اسیدیته نیز کاهش و pH افزایش می‌یابد. نتایج این بررسی با نتایج سایر تحقیقات مطابقت دارد. مهاجان (Mohajan, 1994) نیز در تحقیقات خود نشان داد که در اثر نگهداری سیب رقم ردیلیشن در میزان مواد جامد انحلال پذیر و قند افزایش و اسیدیته

جدول شماره ۳- تأثیر نوع بسته بندی بر خواص کیفی سیب در سردهخانه

بسته بندی	خواص کیفی	بریکس	اسیدیته	سفتی بافت	افت وزنی (درصد)
۱*	۱۱/۹۵a**	۰/۳۷b	۷/۰۵c	۰/۳۶a	۵/۳۶a
۲	۱۱/۵b	۰/۴۰a	۷/۲۳ab	۵/۰۳ab	۴/۸۲b
۳	۱۱/۶۶b	۰/۴۰a	۷/۲۶ab	۷/۲۶ab	۴/۱۵c
۴	۱۱/۶۳b	۰/۴۱a	۷/۲۶ab	۷/۹۲a	۳/۵۲d
۵	۱۱/۵۸b	۰/۴۰a			

*بسته ۱ تا ۵ به ترتیب جعبه‌های چوبی، پلاستیکی دارای پوشال آغشته به پرمنگنات، دارای شانه و دارای شانه و پرمنگنات پتاسیم

** در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک در یک سطح آماری قرار دارند (آزمون دانکن در سطح احتمال ۱ درصد)

میانگین‌ها در یک گروه آماری قرار دارند. همچنین نوع بسته‌بندی در واریته‌های گلدن دلیشنس و رد دلیشنس بر مقدار اسیدیته تأثیر معنی‌داری ندارد ولی در واریته جاناتان میانگین مقدار اسیدیته در جعبه‌های دارای پوشال آغشته به پرمنگنات پتابسیم و جعبه‌های دارای شانه و پرمنگنات در یک گروه آماری قرار دارد و بیشترین مقدار است و کمترین آن (۰/۵۴ درصد) در جعبه‌های چوبی است (جدول شماره ۴). تأثیر مقابل واریته و نوع بسته‌بندی در سردخانه بر مقدار بریکس و اسیدیته در سطح یک درصد معنی‌دار است. در رقم گلدن دلیشنس، بیشترین مقدار بریکس (۱۱/۵ درصد) به جعبه‌های چوبی و کمترین آن (۱۰/۲ درصد) به جعبه‌های پلاستیکی دارای شانه و پرمنگنات مربوط است و میانگین‌های سایر تیمارها در یک گروه آماری قرار دارند. در رقم رد دلیشنس و جاناتان نوع بسته‌بندی تأثیر معنی‌داری بر مقدار بریکس ندارد و شماره ۴).

جدول شماره ۴- میانگین اثر مقابل واریته و نوع بسته‌بندی بر مقدار بریکس و اسیدیته

نوع	بسته بندی	جاناتان					
		گلدن دلیشنس	رد دلیشنس	بریکس	اسیدیته	بریکس	اسیدیته
۱	۱۱/۵bc*	۰/۳۶d	۱۲/۰۷	۰/۳۶d	۱۰/۵۴de	۰/۵۴C	۱۰/۵۵de
۲	۱۰/۳۷de	۰/۳۵d	۱۲/۰۳	۰/۳۶d	۱۱/۵de	۰/۵۰bc	۰/۵۰bc
۳	۱۰/۴۶de	۰/۳۶d	۱۱/۸۸	۰/۳۵d	۱۰/۸۳de	۰/۶۲a	۰/۶۲a
۴	۱۰/۲۸De	۰/۳۵d	۱۲/۴۹	۰/۳۵d	۱۰/۶۷de	۰/۵۸ab	۰/۵۸ab
۵	۱۰/۱۸e	۰/۳۵d	۱۲/۰۳	۰/۳۶d	۱۰/۹۹cd	۰/۶۰a	۰/۶۰a

* در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک در یک سطح آماری قرار دارند (آزمون دانکن در سطح احتمال یک درصد)

انتهای مدت زمان نگهداری، کمترین مقدار بریکس به ترتیب مربوط به جعبه‌های دارای پوشال‌های آغشته به پرمنگنات و جعبه‌های چوبی است. در سایر تیمارها مقدار بریکس مشابه است.

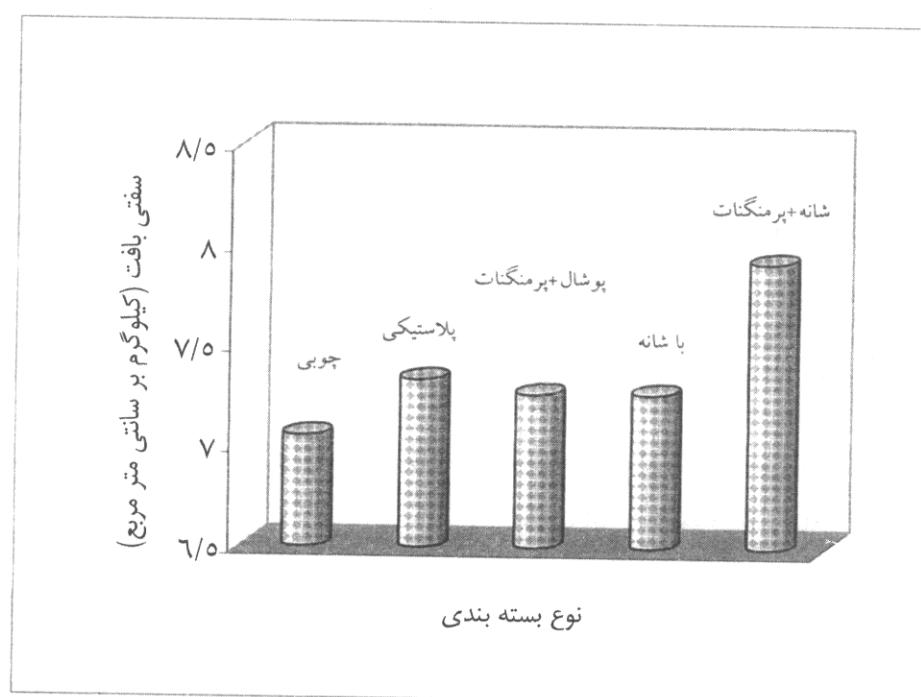
تأثیر مقابل رقم و نوع بسته‌بندی و زمان نگهداری بر مقدار بریکس، اسیدیته، pH و افت وزنی در سطح یک درصد معنی‌دار است. میانگین‌ها حاکی است مدت زمان نگهداری در جعبه‌های چوبی ثابت است ولی در انتهای زمان نگهداری به طور غیر معنی‌داری افزایش می‌یابد؛ اما در جعبه‌های پلاستیکی در ابتدای نگهداری افزایش، پس از آن کاهش می‌یابد و سپس ثابت می‌ماند. مقدار بریکس در جعبه‌های دارای پوشال‌های آغشته به پرمنگنات پتابسیم، دارای شانه و جعبه‌های دارای شانه و پرمنگنات پتابسیم در طول نگهداری ثابت می‌ماند. در

تأثیر مقابل نوع بسته‌بندی و زمان نگهداری بر مقدار بریکس و افت وزنی در سطح ۵ درصد معنی‌دار است. میانگین‌ها حاکی است مقدار بریکس در مدت زمان نگهداری در جعبه‌های چوبی ثابت است ولی در انتهای زمان نگهداری به طور غیر معنی‌داری افزایش می‌یابد؛ اما در جعبه‌های پلاستیکی در ابتدای نگهداری افزایش، پس از آن کاهش می‌یابد و سپس ثابت می‌ماند. مقدار بریکس در جعبه‌های دارای پوشال‌های آغشته به پرمنگنات پتابسیم، دارای شانه و جعبه‌های دارای شانه و پرمنگنات پتابسیم در طول نگهداری ثابت می‌ماند. در

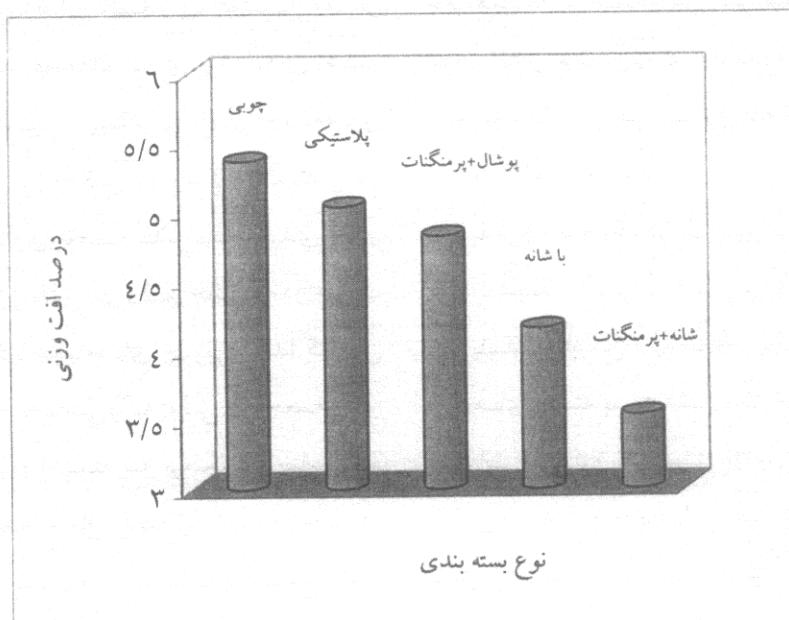
جعبه‌های دارای شانه و در سایر تیمارها مشابه است. میزان pH و افت وزنی در مدت زمان نگهداری در کلیه تیمارها و در هر سه واریته افزایش و مقدار اسیدیته کاهش می‌یابد.

با توجه به اینکه در اثر تغییرات فیزیولوژیکی در سیب مقدار بریکس افزایش و اسیدیته کاهش می‌یابد، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در میوه‌های بسته بندی شده در جعبه‌های چوبی تغییرات فیزیولوژیکی بیشتر از سایر تیمارهاست و از این رو در این جعبه‌ها بریکس بیشترین افت وزنی و کمترین مقدار است. همچنین بیشترین افت وزنی و کمترین مقدار سفتی بافت مربوط به جعبه‌های چوبی و کمترین افت وزنی و بیشترین مقدار سفتی بافت مربوط به جعبه‌های پلاستیکی دارای شانه و جاذب اتیلن است (شکل‌های شماره ۲ و ۳).

می‌یابد. در انتهای زمان نگهداری، کمترین مقدار بریکس مربوط به جعبه‌های دارای پوشال‌های آغشته به پرمنگنات پتاسیم و بیشترین آن در جعبه‌های چوبی است. مقدار بریکس در رقم ردیلشنس در مدت زمان نگهداری تحت تأثیر بسته بندی قرار نمی‌گیرد. مقدار بریکس در رقم جاناتان در مدت زمان نگهداری در جعبه‌های چوبی ابتدا کاهش می‌یابد و سپس ثابت می‌ماند ولی در جعبه‌های دارای پوشال‌های آغشته به پرمنگنات پتاسیم و دارای شانه در مدت زمان نگهداری ثابت می‌ماند. در جعبه‌های دارای شانه و پرمنگنات پتاسیم، مقدار بریکس ثابت است ولی در ماه آخر نگهداری به طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. در انتهای زمان نگهداری، کمترین و بیشترین مقدار بریکس به ترتیب مربوط به جعبه‌های دارای شانه و پرمنگنات پتاسیم و

شکل شماره ۲- تأثیر نوع بسته بندی بر سفتی بافت سیب

شکل شماره ۳- تأثیر نوع بسته بندی بر درصد افت وزنی سبب

افزایش می‌دهد. نی و هارتفلید (1981) نشان دادند استفاده از پرمنگات‌پتاسیم در نگهداری سبب رقم گلدن دلیشنس نرم شدن میوه و نیز بیماری اسکالد را کاهش می‌دهد. تحقیقات ویسای و همکاران (1986) در مورد سبب نگهداری شده در سردخانه (1986) در نتیجه جذب اتیلن گام مهمی در افزایش اتیلن، میوه نرمتر می‌شود و کاهش وزن بیشتر است. لیدستر و همکاران (Lidster *et al.*, 1985) نشان دادند که کاهش وزن میوه انبار شده با پرمنگات ۱/۹ و نمونه‌های شاهد ۱۱/۸۹ درصد است. نتایج حاصل از تحقیقات لیوهد و همکاران (1973) حاکی است که سفتی سبب رقم مکایتاش در انبار دارای جاذب اتیلن در مقایسه با شاهد بیشتر است. تاکیو و لال (1989) نیز نشان دادند که در اثر انتقال سبب کمترین میزان کاهش وزن میوه‌ها (۰/۰۴ درصد) در جعبه‌های پلاستیکی و بیشترین آن (۱/۶۴ درصد) در

یکی از عوامل مؤثر در کاهش عمر انبارمانی سبب وجود اتیلن در محیط انبار است. گاز اتیلن تولید شده توسط سبب، سرعت تنفس را افزایش می‌دهد. با توجه به این که میوه دارای مقدار زیادی آب، کربوهیدرات (مخصوصاً سلولز، نشاسته و سایر قندها) است، تنفس باعث تغییراتی در این ترکیبات می‌شود که به تغییرات ظاهری و بافت میوه می‌انجامد. بنابراین، چون استفاده از پرمنگات‌پتاسیم از افت وزنی و کاهش سفتی بافت جلوگیری می‌کند، در نتیجه جذب اتیلن گام مهمی در افزایش عمر انبارمانی سبب خواهد بود. استفاده از پوشال دارای پرمنگات‌پتاسیم نیز در افت وزنی و حفظ سفتی بافت موثر است.

سیاری و راحمی در سال ۲۰۰۲ نشان دادند که در نگهداری سبب گلدن دلیشنس، استفاده از پرمنگات‌پتاسیم سفتی بافت میوه را به طور معنی‌داری

در جعبه‌های پلاستیکی بیشتر از جعبه‌های پلاستیکی دارای پوشال‌های آغشته به پرمنگنات پتاسیم و جعبه‌های پلاستیکی دارای شانه است. و درصد فساد در جعبه‌های پلاستیکی دارای شانه و پرمنگنات پتاسیم کمتر از جعبه‌های پلاستیکی دارای شانه است. در رقم‌های گلدن دلیشنس و جاناتان، استفاده از پرمنگنات پتاسیم در جلوگیری از فساد مؤثر است ولی در رقم رد دلیشنس مؤثر نیست.

جعبه‌های چوبی دیده می‌شود. نتایج تحقیقات حاضر با یافته‌های این دو محقق مشابه است. با توجه به نتایج تجزیه آماری، نوع بسته بندی و تأثیر متقابل رقم و نوع بسته بندی در سطح ۵ درصد بر مقدار فساد معنی دار است. مقایسه میانگین تأثیر نوع بسته بندی حاکی است که بیشترین درصد فساد در جعبه‌های چوبی و کمترین آن در جعبه‌های دارای پوشال‌های آغشته به پرمنگنات است (جدول شماره ۵). به طور کلی به غیر از جعبه چوبی سایر بسته‌ها در یک گروه آماری قرار دارند. درصد فساد

جدول شماره ۵ - تأثیر نوع بسته بندی بر درصد فساد سیب‌ها

نوع بسته بندی	درصد فساد
۱ (چوبی)	۷/۴a
۲ (پلاستیکی)	۴/۵b
۳ (پلاستیکی با پوشال آغشته به پرمنگنات)	۲/۹b
۴ (پلاستیکی دارای شانه)	۳/۵b
۵ (پلاستیکی دارای شانه و پرمنگنات پتاسیم)	۱/۳b

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشترک در یک سطح آماری قرار دارند (آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد)

بسته بندی‌های بدون شانه فساد میوه در سطحی وسیع به سایر سیب‌ها نیز منتشر می‌شود.

نتیجه‌گیری

استفاده از پرمنگنات پتاسیم از افت وزنی، درصد فساد و کاهش سفتی (نرم شدن) بافت سیب در مدت زمان نگهداری جلوگیری می‌کند. استفاده از پوشال دارای پرمنگنات پتاسیم نیز مؤثر است. اما استفاده مستقیم از پرمنگنات پتاسیم تأثیر بیشتری دارد. لازم است یادآوری شود که چون پرمنگنات پتاسیم غیرفرار است می‌توان آن را به راحتی از

کیم و همکاران (Kim et al., 1995) اعلام کردند استفاده از جعبه پلاستیکی با ضخامت ۲۰ میلی‌متر در انبار با اتیلن پایین در حفظ سفتی بافت و ظاهر آن مؤثر است و فساد میکروبی نیز کترل می‌شود که با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد. مشاهده نمونه‌های خارج شده از سردخانه پس از اتمام دوره نگهداری نشان داد که سیب بسته بندی شده در جعبه پلاستیکی مجهز به شانه از نظر ظاهر و وضعیت ظاهری در حد بسیار خوب است زیرا آسودگی و فساد آن به هر دلیلی که باشد به سایر سیب‌ها منتقل نمی‌شود. در حالی که در

نگهداری سبب در سبد های پلاستیکی مجهر فراورده جدا و بدین ترتیب خطر آسیب را بر طرف کرد. همچنین، نگهداری سبب در سبد های پلاستیکی قابل شستشو در مقایسه با جعبه های چوبی با جلوگیری از افت وزنی، پایین آمدن درصد فساد و حفظ سفتی بافت موجب افزایش عمر انبار مانی سبب می شود.

مراجع

- 1- Banks, N. H., Elyatem, S. M. and Hammat, M. T. 1985. The oxygen affinity of ethylene production by slices of apple fruit tissue. *Acta Hort.* 157, 257-260.
- 2- Baumann, H. and Henze, J. 1986. Ethylene production, effects and adsorption in apple storage. *Hort CD* 1973- 1988.
- 3- Cheng-Chone, K., Cheol - Son, Ki. and Jae Young, K. O. 1995. Influence of various films and low ethylene CA conditioner on gas compositions and quality of Fuji apple fruits in plastic bags during short-term storage. *FSTA current 1990-6/96*.
- 4- Holt, J. E. and Schoorl, D. 1985. Package protection and energy dissipation in apple packs. *Sceintia. Horticultural.* 24(2): 165-176.
- 5- Kim, C. C., Son, K. M. and Ko, J. Y. 1995. Influence of various films and low ethylene CA conditioner on gas compositions and quality of Fuji apple fruits in plastic bags during short-term storage. *J. Hort. Science.* 36 (1):74-82.
- 6- Knee, M. S. and Hartfield, G. S. 1981. Benefits of ethylene removal during apple storage. *FSTA 1969- 3/94*.
- 7- Lidster, P. D., Lawrence, R. A., Blanpied, G. D. and McRae, K. B. 1985. Laboratory evaluation of potassium Permanganate for ethylene removal from CA apple storages. *Trans. ASAE.* 28(1):331-4.
- 8- Lougheed, E. C., Franklin, E. W., Miller, S. R. and Proctor, J. T. A. 1973. Firmness of McIntosh apples as affected by Alar and ethylene removal from the storage atmosphere. *FSTA 1969- 3/94*.
- 9- Mahajah, B. V. C. 1994. Biochemical and enzymatic changes in apple during cold storage. *J. Food Sci. Technol.* 31(2): 142-144.

-
- 10- Maini, S. B., Brijesh, D., Lal, B. B. and Anand, J. C. 1982. Packaging, transport and storage of apples in wooden cantainers. *Food Packer.* 36 (3):34.
- 11- Rahemi, M. 2003. Postharvest Physiology: An introduction to Froot and Vegetable Physiology. Shiraz University Pub. Shiraz. Iran. (In Farsi)
- 12- Rasoul Zadegan, Y. 1996. Temperate-Zone pomology. Isfahan University of Technology Pub. Isfahan. Iran. (In Farsi)
- 13- Sayari, M. and Rahemi, M. 2002. Effects of heat treatment, calcium ahhloride and potassium permanganate on storabiligy and firmness of Golden Delicious apples. *J. of Sci. and TEchnol. Of Agric. And Natural Resour.* Isfahan University of Technology. 6 (4): 67-78.
- 14- Schaik, A. C. R., Boerrigter, H. A. M. and Van-Schaik, A. C. R. 1987. Application of ethylene scrubbing still uncertain for apples . *FSTA* 1969- 3/94.
- 15- Sherman, M. 1983. Control of ethylene in the post harvest environment. *Hort sci.* 20(1):54 -60.
- 16- Shorter, A. J., Scott, K. J., Ward, G. and Best, D. J. 1992. Effect of ethylene absorption on the storage of Granny smith apples held in polyethylene bags *J. postharvest Bio. and Technol.* 1(3):189-194.
- 17- Thakur, N. S. and Lal, B. B. 1989. Evaluation of plastic carton and corrugated fibre board carton vis-à-vis conventional wooden box for packaging and transportation of apple. *J. Food Sci. Technol.* 26(5): 239-241.
- 18- Troyan, A. V. and Cavrilishin, V. V. 1991. Influence of storage conditions on chemical composition of apples. *FSTA* 1969- 3/94.
- 19- Tunçel, N., Ağaoğlu, Y. and Söylemezoğlu, G. 1993. An experiment on skin browning of Williams pear during cold storage. *J. Agri. and Forestry.* 17 (4): 875 (Abs.).
- 20- Visai, C. I., Mignani, L., Treccani, C. P., Lamiani, M, I. and Poma, I. C. 1986. Quality and storability of Red Delicious type standard and spur apple cultivars in relation to the method of storage in controlled atmosphere. *FSTA* 1969- 3/94.
- 21- Warner, G. 1993. Plastic bins showing fruit quality benefits. *J.Good Fruit Grower.* 44 (6): 26.

Effect of Packaging and Potassium Permanganate on Quality and Shelf life of Apples in Cold Storage

Sh. Zomorodi

In order to study the removal of ethylene on the storage of apple, an experiment was conducted using the completely randomized factorial experimental design in Agricultural Research Center of West Azarbijan. The first factor was types of varieties, in 3 levels including Golden and Red Delicious and Jonathan. The second factor was types of packaging in 5 levels including Wooden box, plastic box, plastic box with paper impregnated with potassium permanganate, plastic box with trays and plastic box with trays and potassium permanganate. The third factor was period of storage in 5 levels of 5 month and in 3 replicates. The analysis of the results showed that the effects of type of varieties, packaging and period of storage on quality factors were significant. Mean squares also showed that maximum amount of firmness and maximum brix belonged for Golden and Red Delicious respectively and maximum amount of acidity and minimum pH belonged to Jonathan variety. During the storage also the amount of brix, pH and weight loss were increased and TA. and firmness were decreased. The analysis of results of packaging showed that maximum amount of the weight loss and minimum amount of the firmness belonged to wooden box and minimum amount of the weight loss and maximum amount of the firmness belonged to plastic box with trays and potassium permanganate as ethylene absorbent.

Key words: Packaging, Potassium Permanganate, Plastic Box and Storage of Apple